

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

613. Quis possit concedere hanc potestatem transferendi pensionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

sonæ non clerici, vel non originarii, cum potestate eam transferendi, ne moriente pensionario illo, seu in cuius caput reservata pensio, evanescat etiam gratia respectu illius tertie personæ contemplatæ; in hoc inquam casu, dum hac ratione fit hæc translatio, ex necessitate nimirum sustinendæ gratiæ, prout ab initio constitutum, non cadit in illam odium aliquod, sed erit ex omni parte favorabilis; cum tunc nihil statuatur gratiæ prorogandi vel extendendi consensum titularis, utpote qui se in isto casu constitutæ taliter pensionis, à principio obligavit, nedum ad favorem reservatarii, sed etiam omnium illius translatariorum. Lott. cit. q. 36. n. 126.

Questio 613. Quis possit concedere hanc potestatem transferendi pensionem?

1. **R**espondeo: Papam posse concedere hanc facultatem, extra dubium est; cum habeat liberissimam & plenissimam in beneficalibus & bonis Ecclesiasticis dispositionem. Paris. l. 6. q. 4. n. 14. Lott. l. 1. q. 40. n. 1. ubi: Papæ auctoritas in transferendo pensiones est omnimoda & indubitata. Neque, ut addit n. 2. Papa intelligitur in hac materia unquam aliquid constituere contra bonum publicum, nec gravare Ecclesias, aut proprietatem bonorum illarum, sed nudam duntaxat commoditatem, prælati seu beneficiarii, cui nulla est voluntas, aut causa reluctandi adversus ipsum supremum Ecclesiæ Principem. Porro notandum cum Lott. *ibid.* n. 5. quandoque ipsummet Papam transferre pensionem, aliquando verò facultatem transferendi alteri dare, vel demandare; longè enim diversa sunt gratia translationis, & facultas eam transferendi, sicut aliud est provisio beneficii, aliud mandatum de providendo.

2. Respondeo secundò: Neque Ordinarius, neque Legatus à latere concedere potest facultatem transferendi pensionem. Paris. l. 6. q. 4. num. 15. Garc. p. 1. c. 5. n. 244, ex Gamb. de pot. leg. l. 6. n. 225. sed solus Papa, AA. iidem. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. n. 4. Lott. l. 1. q. 36. n. 56. ubi etiam nu. 57. subjicit; in huiusmodi facultate transferendi semper vel præscribi, vel præscriptam censei formam hanc, ut indultarius veterem pensionem per Papam reservatam extinguat, & mox aliam ejusdem quantitatis vigore indulti super jisdem fructibus reservet ad favorem cuiuslibet.

Questio 614. Ex quibus causis concedi possit, & soleat hæc facultas transferendi?

1. **R**espondeo primò in genere: Huiusmodi facultatem concedi ex causâ benè visa Papæ. Paris. l. 6. q. 4. n. 16.

2. Respondeo secundò: De cetero harum causarum assignentur tres. Prima est transcendens quidam affectus Papæ erga pensionarii personam, cui, ut usque ad summum faveat, ut inquit Lott. l. 1. q. 36. n. 79. concedit, ut vel in ipso mortis articulo in alias personas sibi gratas, vel bene visas transferat, quod rarò, & solis ferè S. R. E. Cardinalibus, aut familiaribus suis, vel Prælati sibi maxime charis, plerumque tamen ad certam & definitam quantitatem conceditur; ita ut, si excedatur, non tamen inde corruat tota translatio, sed sustineatur in quantitate non excessiva; cum summa sit dividua. Lott. loc. cit. juncto n. 80. Secunda est prerogativa integræ alicujus Universitatis seu, Ordinis,

R. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

cujus intuitu hanc facultatem concedit omnibus, & singulis ejus membris, v. g. militibus Lauretanis. Lott. cit. n. 80. *in fine*, qui etiam n. 81. ostendit differentiam inter potestatem hanc datam ex hac, & inter datam ex priorè causâ, sive inter datam intuitu personæ reservatarii seu indultarii, & intuitu officii seu dignitatis personæ. Tertia est mera necessitas sustinendi gratiam reservationis confidentialis, dum reservatur pensio in caput, seu ad vitam alicujus, juxta dicta & explicata *quæst. ante hæc 3.* ita ut commodum pensionis intendatur alteri; ex ea enim commoditate seu utilitate pensionis in alium transmissæ probatur confidentialis. Lott. loc. cit. n. 90. juncto n. 93.

Questio 615. Quandoam expiaret hæc facultas transferendi?

1. **R**espondeo primò: Dum facultas hæc, concessa ratione seu intuitu officii vel dignitatis; durat tantum durante illo officio vel dignitate. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 14. Lott. l. 1. c. 36. nu. 86. cessante enim causâ favoris, quæ erat illud officium vel dignitas, cessat favor. Lott. *ibid.* Et si huiusmodi officium emptum esset pecuniis alterius, qui sibi reservasset omnimodam dispositionem & commoditatem, nihilominus istius reservatarii persona non haberetur in consideratione ad effectum fruendi hoc indulto, sed persona solius Officialis descripti in matricula. Lott. n. 88. & ex eo Corrad. loc. cit. juxta *decis. Rotæ in Papiensi pens. 19. Martii 1607.*

2. Respondeo secundò: Dum verò concessa dicta facultas intuitu personæ pensionarii; durat durante illâ personâ; cum causâ favoris sit perpetua cum ipsâ personâ Lott. *ibid.* n. 81. juncto nu. 83. qui etiam hinc deducit n. 82. juncto n. 84. Quòd, licet tunc concipiatur illa facultas cum clausula: *de pensionibus nunc, & pro tempore reservatis*; & ea restringere videatur indultum ad pensiones tunc, vel antea reservatas ante tempus Datæ, tamen ea verba referantur ad tempus translationis, ponderando præcipuè dictionem *pro tempore*, quæ futura comprehendit; finitur tamen & in hac persona hæc facultas primâ translatione validâ pensionis, ad quam transferendam ea concessa; quia per illam translationem abdicat transferens omne jus illius pensionis, & consequenter nihil habet amplius, quod transferre possit. Secus est de translatione invalida, utpote quæ se habet, ac si non fuisset. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 9. num. 7. citans Garc. p. 1. c. 5. n. 247. Gonz. gl. 11. n. 82. Neque, ut dictum suprè, non extincta transfertur in translatarium, aut extincta in eo rursus creatur. Verumtamen, qui diceret, facultatem talem jam esse consumptam per translationem prius factam, deberet docere, eam translationem factam esse in vim ejusdem facultatis; nihil enim vetat, quò minus concessâ unâ facultate, concedi poruenit & alia amplior, Lott. l. 1. q. 40. n. 65. qui etiam n. 68. subjungit, non vitari secundam facultatem ex tacita priorè facultate, si saltem in genere sic facta mentio de prioribus cum clausula: *quorum tenores*, utpote quæ habet vim individua expressionis. De cetero extingui etiam dictâ facultatem transferendi per promotionem ad Episcopatum, & ita quidem, ut hæc extinctio eo ipso inducatur, concessa etiam retentione pensionis, tradit Lott. cit. q. 40. n. 93. Porro quando in persona obtinente officium, vel dignitatem censeatur in huiusmodi facultatis